

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juli 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-653/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — Direktiv 2006/12/EF — artikel 4 og 5 — affaldshåndtering — den italienske Campania-region — Domstolens dom — dom for traktatbrud — delvis manglende opfyldelse af dommen — artikel 260, stk. 2, TEUF — bødestrafte — tvangsbøde — fast beløb)

(2015/C 311/06)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har vedtaget alle de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på opfyldelse af dom Kommissionen mod Italien (C-297/08, EU:C:2010:115).
- 2) Den Italienske Republik betaler til Europa-Kommissionen på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter« en tvangsbøde på 120 000 EUR for hver dag gennemførelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på opfyldelse af dom Kommissionen mod Italien (C-297/08, EU:C:2010:115), er forsinket, regnet fra datoen for afsigelsen af nærværende dom og indtil dom Kommissionen mod Italien (C-297/08, EU:C:2010:115) er fuldstændigt opfyldt.
- 3) Den Italienske Republik betaler et fast beløb på 20 mio. EUR til Europa-Kommissionen på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«.
- 4) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 29.3.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juli 2015 — Diageo Brands BV mod Simiramida-04 EOOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-681/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser — begrundelse for afslag — tilsidesættelse af grundlæggende retsprincipper i den stat, som anmodningen rettes til — retsafgørelse fra en anden medlemsstat, der er i strid med EU-varemærkeretten — direktiv 2004/48/EF — håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder — sagsomkostninger)

(2015/C 311/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Diageo Brands BV

Sagsøgt: Simiramida-04 EOOD

Konklusion

- 1) Artikel 34, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den omstændighed, at en afgørelse truffet i en medlemsstat er i strid med EU-retten, ikke kan begrunde, at denne afgørelse ikke anerkendes i en anden medlemsstat med henvisning til, at den er i strid med denne medlemsstats grundlæggende retsprincipper, såfremt den påberåbte retlige fejl ikke udgør en åbenbar overtrædelse af en retsregel, der anses for væsentlig i Unionens retsorden og dermed i retsordenen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, eller af en rettighed, der er anerkendt som grundlæggende i disse retsordener. Dette er ikke tilfældet med en fejl i forbindelse med anvendelsen af en bestemmelse såsom artikel 5, stk. 3, i Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, som ændret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992.

Når retten i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, efterprøver, om der eventuelt er tale om en åbenbar overtrædelse af denne medlemsstats grundlæggende retsprincipper, skal den tage hensyn til den omstændighed, at de retsundergivne, medmindre særlige omstændigheder gør det for vanskeligt eller umuligt at anvende retsmidlerne i domsstaten, skal benytte sig af alle de til rådighed stående retsmidler i denne medlemsstat for på forhånd at forhindre en sådan overtrædelse.

- 2) Artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at den finder anvendelse på sagsomkostninger, som parterne har afholdt i forbindelse med en erstatningssag anlagt i en medlemsstat med påstand om dækning af det tab, som en arrest, der er foretaget i en anden medlemsstat med henblik på at forhindre en krænkelse af en intellektuel ejendomsret, har medført, når der i forbindelse med denne erstatningssag opstår et spørgsmål om anerkendelse af en afgørelse truffet i denne anden medlemsstat, hvorved det fastslås, at denne arrest er ubegrundet.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 8.3.2014.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juli 2015 — Europa-Kommissionen mod Rusal Armenal ZAO og Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-21/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — dumping — import af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Kina — Republikken Armeniens tiltrædelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO) — artikel 2, stk. 7, i forordning (EF) nr. 384/96 — forenelighed med aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 (GATT))

(2015/C 311/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, M. França og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Rusal Armenal ZAO (ved advokat B. Evtimov) og Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert og J.-P. Hix, som befuldmægtigede, bistået af solicitor B. O'Connor og advokat S. Gubel)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Europa-Parlamentet (ved D. Warin og A. Auersperger Matić, som befuldmægtigede)